

Gyülekezetünk története

Rákospalotának Budához való közelsége nagyban hozzásegítette a településen lakókat, ahhoz, hogy hamar „befogadják” a reformáció tanításait. Ezt igazolja az is, hogy az 1933. december 17-én tartott presbiteri gyűlésen, úgy határoztak, hogy új pecsétet kíván készíteni az Egyházközség. A pecsét körirata „*Sigill Eccl. Reform. Rákos-Palota*”, közepén egy ókeresztyén Krisztus jellel, ami alatt 1604-es évszám olvasható. A presbiteri gyűlésen elhangzott, hogy ezen évszám a gyülekezet első „hiteles” említése, bizonyításképpen Földváry László Adalékok a Dunameléki Református Egyházkerület történetéhez című munkájára utalt a lelkész. A pecséten szereplő évszám meghatározza napjaink gyülekezetének történeti tudatát.

Lelkészeit név szerint 1674-től ismerjük. **(fotó melléklet!)**

Érdeemes megemlékezni arról is, hogy a mostani Óvárosi gyülekezet kezdettől fogva hány helyen tartott istentiszteletet. Az első templom, amelyről feljegyzésünk és egy kis rajzunk is van, még a reformáció előtt épült.

1700-ban már nincs meg ez a templom, az ellenreformáció dühöngése elpusztította. Ebben az időben, feljegyzések szerint valami nádszín alá jártak ősünk istentiszteletre.

1781-ben II. József császár türelmi rendelete alapján új korszak virradt a palotai gyülekezetre is. Visszanyerte vallása szabadságát, s a 454 lelket számláló gyülekezet az 1718-ban épült faimaháza helyett 1786-ban kőből épített nagyobb, (a mai Kossuth u.10. sz. alatti telken) amelyre

1804-ben tornyot is emelt.

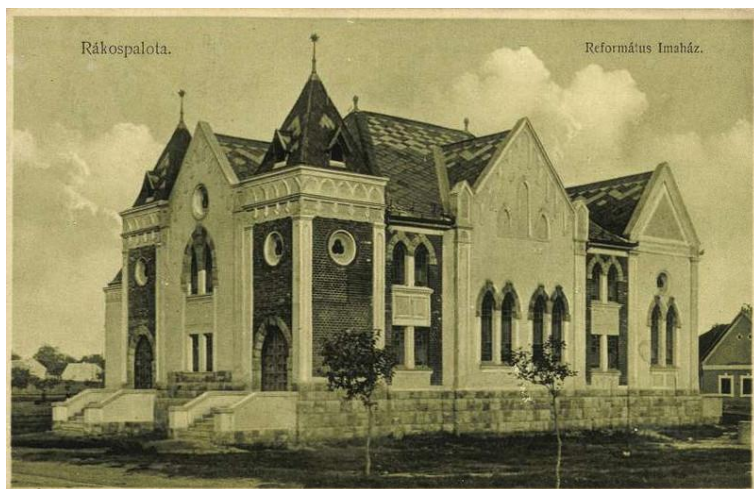
1874-ben nagy buzgalommal újjáépítették és kibővítették a közel 90 éves templomot, valamint orgonát állítottak a templomba, a toronyba pedig rövid időn belül 3 harangot és toronyórát helyeztek el. Ez a templom maradt 1941-ig, amikor helyette a jelenlegi épült. A régi templom melletti iskolát 1879-ben építette a gyülekezet és tartotta fenn egészen az 1950-évek kommunista államosításáig.

Egyébként a rákospalotai református egyház látta el az idők folyamán a budapesti, újpesti, káposztásmegyeri, rákosszentmihályi, pestújhelyi és dunakeszi - alagi református hívek lelki gondozását is. Ezek az egyházak később mindannyian önálló egyházközségekké fejlődtek.

Említést érdemel az 1914-18. évi első világháború alatti és az utána kialakult helyzete is egyházközségünknek. 1914 óta két lelkésze volt Rákospalotának. Az ófalusi résznek 1884-től id. Benkő István, míg az újfalusi részen lakó reformátusoknak lélekszám szerinti szaporodásuk és az öreg templomtól való távolságuk miatt 1914-ben megválasztották másodlelkésznek ifj. Benkő Istvánt.

Id. Benkő halála után 1920 végén fia, ifj. Benkő István került az óvárosi gyülekezet élére.

mellékelt meghívó is igazolja, , igazán pezsgő gyülekezeti élet folyt.

Ifj. Benkő István hosszú szolgálati ideje alatt igyekezett erős közösséget építeni, fontos volt számára a gyülekezet szegényebb tagjainak sorsa, helyzetük javítása. Aktívan tevékenykedő Gyülekezeti Munkáskört hozott létre, akik betegeket látogattak, szegényeknek ruhát, élelmet gyűjtöttek és osztottak. Pestkörnyéki egyházmegye 1938-ban esperesnek választotta, s az volt 1955-ig. A II. világháború idején is megmutatkozott az üldözöttek iránti szeretete, saját házában zsidókat bújtatott, köztük a palotai Rabbit is. A gyülekezet presbitériumába közülük megkeresztelésük után többeket bevásárolt, hogy így is menteni próbálja őket. Gyülekezetünk két jeles lelkipásztoráról emlékezik meg a Benkő-telep és a Benkő István utca elnevezése Rákospalotán és Újpesten, a Benkő István Általános Iskola és Gimnázium is.

1926-27. évben megépült a város által adományozott Régifőti úti telekre a gyülekezet akkori imaháza a hívek adományaiból.

Ezen a helyen tartották a szeretetvendégségeket, biblia- és hittanórákat és egyéb gyülekezeti alkalmakat. Benkő István felesége a gyülekezet fiataljai számára színházi darabokat tanított be, és ezeket is az imaházban adták elő. Ahogyan a

Jelenlegi templomunk megépítést és a régi templom lebontását hosszú ideig tartó heves vita előzte meg. Az első elgondolás az volt, hogy ismételten a régi templomot bővítik ki, ám a tető megbontásakor derült ki, hogy mennyire rossz állapotban van. Nagyban segítette az új templom építését, hogy a város megvásárolta gyülekezetünktől a régi temetőt, valamint a gyülekezetnek ajándékozta a régi községháza telkét (Kossuth u.1.). A hívek többévi adománya és kétkezi munkája is nagyban hozzájárult a Csaba Rezső tervezte, új templom elkészüléséhez, mely 1938-tól 1941-ig tartott. Az öreg templomból áthozták a szószéket, az orgonát, az úr asztalát és a padokat is, melyek most a karzaton találhatók, illetve 2 harang került át a régiek közül. Felszentelésre 1941 pünkösdjén, ünnepi istentisztelet keretében került sor. (melléklet 2 újságcikk!) A palotai lányok ünnepi fehér népviseletbe öltözötten álltak sorfalat.

A háborúban Istenünk megőrizte a bombatámadásoktól templomunkat, pedig több is érte Rákospalotát sok polgári áldozattal. Benkő István változatlan elhivatottsággal vezette gyülekezetét a nehéz években is 1959-ben bekövetkezett haláláig, melyet egy szovjet katonai teherautó okozott, ami halálra gázolta.

1959 és 1972 között Fekete Lajos lelkipásztor állt a gyülekezet élén. Beosztott lelkésze Faragó Tibor végzett az ifjúság körében kiemelkedő szolgálatot.

1972-ben a gyülekezet egyhangú szavazással id. Simonfi Sándort választotta meg. Szolgálatával ismét fényes korszakát élte egyházközségünk. Lelkesen kereste fel a családokat, látogatva, hívogatva, vigasztalva a híveket. Mindenkiel megtalálta a hangot. Gyermekeknek, ifjaknak nyári tábor szervezett és vezetett feleségével, Emi nénivel. Fáradhatatlanul igyekezett azon, hogy a fiatalok életüket teljesen az Úrnak adják. Fiatalos lendülettel velük pingpongozott ifi órák előtt és után, mivel maga is hosszú időn át igazolt sportoló volt.

Lelki építkezés mellé fizikai munka is társult, mely a templombelső teljes festésével indult rögtön beiktatása után. Majd miután a 80-as évek elején Rákospalota legősibb utcájának egyik felét az akkori világi vezetés panel lakótelep építésének céljából lebontotta, az ott álló parókia helyett is újat kellett építeni. Így készült el templomunk mellett álló gyülekezeti ház és lelkészlakás. A régi imaház helyett ezen túl itt tartották a gyülekezeti alkalmakat.

Az ő szolgálati ideje alatt vált szükségessé az orgona felújítása és kibővítése is még 1992-ben. Szolgálatáról, igehirdetéseiről mindmáig és még sokáig Isten iránti hálával emlékeznek a gyülekezet tagjai. A XV. kerület vezetősége, szolgálata elismeréseként díszpolgárrá választotta.

1995-ben történt nyugdíjba vonulása után fia ifj. Simonfi Sándor került a gyülekezet élére. Édesapjától egy erős, szolgálatkész, anyagilag biztos alapon álló, rendezett gyülekezetet vehetett át. Mégis a lelki vezetésen és tápláláson túl rá is számos templom felújítási, korszerűsítési feladat megszervezése, vezetése várt. Kezdve a templomfűtés felújításán át a teljes templom tető és tornyok rendbehozataláig, a villamoshálózat-ablakok cseréjéig és ezután a templombelső

átfestéséig. A toronyóránk is neki köszönhető, mert ő látta meg egy eredeti terven, hogy őseink szerettek volna órát az új templomra is, így kezdeményezésére ez is megvalósult.

A Budapest-északi Egyházmegye közgyűlése esperessé választotta meg és e tisztét 16 éven keresztül nagy odaadással és alaposággal látta el. Simonfi Sándor esperes lelkipásztor 2016 nyarán vonult nyugdíjba. Ősszel a gyülekezet teljes egyetértésben és egyhangúlag, az akkori beosztott lelkészt, Hekli Katalint választotta meg lelkipásztorául.

Az ő szolgálatának kezdete is felújítással indult. Az 1980-as évek elején épült gyülekezeti ház és parókia korszerűsítése, átalakítása vált szükségessé. A Régi főtí úti imaház tetőzetét is teljesen fel kellett újítani.

A lelkészasszony – elődeihez híven – vallja, a legfontosabb feladat: a gyülekezetépítés. E célt szolgálja a számtalan gyermek- és ifjúsági alkalom, a felnőtteket váró bibliaórák, istentiszteletek. Kirándulásokkal, családi napokkal igyekeznek erősíteni az „egy testet”.

A Rákospalota-Óvárosi Egyházközség tagjai, Isten iránti hálával tekintenek a múltba, és hittel, reménységgel néznek szembe az eljövendővel! Hiszik, hogy ha templomukban és minden

egyéb közösségi alkalmon az élő Ige hirdettetik, és egyedül az Úr Jézus Krisztust magasztalják a hívek, akkor Isten áldását bírják, és megmarad a gyülekezet közössége.

Forrás: rpovaros.hu

KÉMEK A SPANYOL POLGÁRHABORU POKLABAI!

MADRIDI KÉM

Főszereplői: FOSCO GIACCHETTI, az „Alicante” hőse és CONCHITA MONTES,
a gyönyörű új szatár.

Premier ma! H. M. **RADIUS**
film.

100